

Publicerad 2017-03-14 19:53 av Diidiis

Poem om allt mellan himmel och jord

Det tar alltid slut

När livet känns som en tickande bomb
Och allt du gör är att trycka tillbaka
Tick tock, tick tock
Nej. Jag vill inte. Jag orkar inte
SLUTA

Den du ser i spegeln är du själv
Känner igen konturerna av läpparna
Tårarna som bränner har alltid känts lika
Det är insidan som inte är samma
Som att ditt blodomlopp fyllts av nålar

Hopplösheten som skapar en tomhet
Försöker fylla den med allt
Grabbar tag i allt i livet som inte har mening
Tick tock, tick tock
Bara. Litet. Till.
NEJ JAG VILL INTE

Försöker. Hela. Tiden. Vara. Duktig. Vara. Bäst.
Jag kan vara stark. Jag är stark.
Fast nej. Jag kan inte. Jag vill kanske inte.
Om bara alla kunde sluta fylla mitt tomrum
Låta det vara tomt

Vill inte vara ensam med mitt tomrum
Kan inte fylla det själv
Måste lyckas laga tomrummet
Röda tråden kanske stannar klockan på bomben.
Eller den gröna.

PANG

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Diidiis med Poeter.se id #89360 innehar upphovsrätten